

กรุไม่ไข่เกย์....ขออีกกระทู้เดียว.....จริงๆ

"เอ้ย โทตๆ" มันเดินมาดิงผ้าขาวม้าออก แต่ผมจับไว้แน่น อะไรของเมิงเนี่ยะสาตดดดด พรุ่งนี้จะบวชแล้วนะโว้ย ผมคิดในใจ

"อ้าว เอ้ย ปล่อยสิวะ ปล่อยยยยย" แล้วมันก็ดิงหลุด

"แต่งตัวเสร็จรึยัง ถ้าเสร็จแล้ว ออกมาที่กับกรูหน่อย" ผมหันขวับ ลืมไปเลยว่ามันแก้ผ้าอยู่รึปล่าว

"ไปไหนอีวะ" ผมหันไป อ้าว นุ่งกางเกงแล้วเหอ เอ้อออ โลงอก

"ตามมาเหอะน่า" มันว่าพาลงเดินไปหยิบถุงก๊อบแก็บที่นำมันเอามาให้เมื่อตอนเย็น

.....

"อ้าว คุณเขาลี" มันดิงแขนผมให้คุกเข่าต่อหน้าหิ้งพระ และรูปแม่มัน

ผมทำหน้างงๆ เมิงจะสาบานรักกันที่นี่เลยเหอ คิดเล่นๆๆ

"เมิงว่าตามกรูก็แล้วกันนะ" มันบอกก่อนหันไปจุดเทียน จุดธูป แล้วยื่นให้ผม ชุดนี้พร้อมพวงมาลัย

จากนั้นมันก็สวดมนต์ไป ผมสวดได้ก็เลยสวดตามไปเบาๆ

"แม่ ผมมาเยี่ยม" มันเงยหน้าขึ้นมามองรูปถ่ายแม่

"และจะมาบอกแม่ว่า พรุ่งนี้ผมจะบวชแล้วนะ จะบวชให้แม่ ....." แล้วมันก็เงยไป

"ผมบอกกับหลวงตาว่าจะบวชให้แม่เท่ากับอายุของแม่" ผมหันไปมองมัน กำลังจะอ้าปากถามว่า อะไรนะ บวชเท่าอายุของแม่คืออะไร แต่ยังไม่ทันพูด

"หลวงตาบอกว่าจะบวชให้เอง พรุ่งนี้พ่อก็จะมาด้วย.....แม่.....แล้วนี่เพื่อนผม เพื่อนคนเดียวที่ผมรักที่สุด"

ผมหันไปมองหน้ามันอีกที ไม่แน่ใจว่ามันจะพูดอะไรต่อ

"ผมพามาไหว้แม่นะ มันเป็นเพื่อนคนเดียวที่ผมรัก..... แม่ แต่ว่าอีกไม่กี่วันมันก็จะไปทำงานแล้ว....." มันเงยไป

เสียงหายใจดังพืดพาด ผมเงยบรอฟังสิ่งที่มันจะพูด

"ผมอยากให้แม่อวยพรเพื่อนของผมด้วย ขอให้มันมีความสุข ตั้งใจทำงาน ไม่ต้องห่วงอะไรทั้งนั้น มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง และเป็นคนที่คนอื่นรักอย่างนี้ตลอดไปนะแม่" ผมก้มหน้าฟังสิ่งที่มันพูด ความรู้สึกไม่เหมือนแม่มันอวยพรเลย แต่เหมือนกับว่า

มันอยากจะอวยพรผมมากกว่า...ผมตื่นตันใจบอกไม่ถูก กำมือแน่น.....

"ต่อไปนี้จะเป็นยังไงก็ช่าง แต่ผมจะอยู่ในผ้าเหลืองทำบุญไปให้แม่

อาณิสต์จะไปถึงแม่และคนที่ผมรัก.....ขอให้แม่หมดห่วงผม ถ้าชาติหน้ามีจริง ผมจะไปเกิดเป็นลูกแม่อีก"

เอ้อออออ ผมเศร้าใจยังงี้ก็ไม่รู้ ทำมันเปลี่ยนอารมณ์เร็วอย่างนี้ ผมตั้งตัวไม่ทันเลย มันกราบ

ผมกราบแล้วมันก็ยื่นมือมารับธูปกับพวงมาลัยผมไปปักที่กระถางธูป

"ง่วงนอนรึยัง" มันหันมาถามผม
ผมพยักหน้าน้อยๆ

"งั้นไปนอนก่อนไป กรุขอหนึ่งกับแม่กรุแป็บ เดี่ยวกรุตามไป
.....

จากคุณ : เซ็งเบ็ด - [11 ก.ย. 49 09:13:01 A:125.25.154.150 X: TicketID:118628]

หน้าหลัก

แจ้งลบ

PERSONAL
BOOKMARK

ส่งกระทู้

พิมพ์

โหวตกระทู้

เห็นเข้าหลังกระทู้เก่า

กระทู้ก่อนหน้า

กระทู้ต่อไป

 ความคิดเห็นที่ 50

ผมจัดแจงที่นอนเรียบร้อย โดยไม่ลืมจัดไว้ให้มันข้างๆ หันไปมองหมอนเนาที่โดนเขวียงไปอยู่มุมห้อง

"เฮ้อ" ผมลุกขึ้นไปหยิบหมอนเนา มันมาจัดวางไว้พร้อมผ้าห่ม ก่อนปิดไฟ ล้มตัวลงนอน

ตายังคงเบิกโพลง

บวชเท่าอายุแม่ นี่มันนานแค่ไหน แล้วทำไมต้องอวยพรให้ด้วยวะ ผมนอนก่ายหน้าผาก วันนี้ทั้งวันมันต้องการแค่นี้แหละ แค่ให้ผมมาไหว้แม่เธอ

ไม่ใช่มั้ง ผมว่าหลังจากที่ผม แบ มือเป็นกระดากออกไป ผมโล่งใจนะ มันก็คงโล่งใจ เหมือนปลงๆ หรือไม่ก็เหมือนแค่อยากได้ยิน

หรืออยากรู้แค่นั้นที่ผมคิดยังไง เมื่อได้รู้แล้ว ก็คงจะเดินจากไปอย่างสงบ.....

ตาผมเริ่มหนัก ง่วงครับ เหนื่อยทั้งวัน จะหลับๆ

"วื!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!" เสียงยุงทำผมต้องสะดุ้งตื่นจากการดำดิ่งสู่ภวังค์ทุกที ผมปิดป้ายไปทั่ว พอเงิบไปสักรัก เริ่มจะหลับ มันมาอีกแล้ว

ขอบมาบิบนเล่นแถวหอยเรือย ไม่เข้าใจจริงๆ ผมต้องสะดุ้งลุกขึ้นมาปิดอีก เป็นอยู่อย่างนี้ จนเกือบไม่ได้นอน ยากันยุงที่จุดไว้ก็เอาไม่อยู่

สงสัยแหม่งดี้อยา

"อ้าว ยังไม่นอนเธอ" ผมลืมนดาขึ้นมา มอง มันยืนจังก่าอยู่ในความมืด

"ยัง นอนไม่ได้ ยุงเยอะวะ ไม่มีมุ้งเธอ" ผมถาม

"ไม่มีหรอก" มันตอบเสียงเรียบๆ เนือยๆ

"อืม" ผมตอบรับก่อนจะพลิกตัวตะแคงเข้าฝาห้อง

ได้ยินเสียง ก็อกแก๊กๆ แล้วลมก็พัดผ่านตัว วูบๆ ยุงก็ไม่บินให้ได้ยินเสียงอีกแล้ว

ผมหันไปมอง

"อ้อเอ้ย ทำอะไร" ผมลุกขึ้นนั่ง เมื่อเห็นภาพ ใจอ้ออ้ย นั่งเอาเสื้อยืดมันบดยุงให้

"นอนไปเหอะนา" มันผลึกผมให้นอนลงไป

"ไม่ต้องหรอก เเม็งนอนเหอะ เดี่ยวกรูก็หลับแล้ว" ผมว่า

"กรูยังไม่ง่วง เเม็งนอนไปเหอะ กรูบดยุงให้" มันยังคงยืนยัน

"บอกว่าจะไม่ต้องง" ผมเสียงแข็ง เพราะสงสารมัน มันไม่ต้องทำขนาดนั้นก็ได

"กรูรับปากแม่เม็งแล้วว่า จะดูแลเม็ง ยุงไม่ให้ไต่ ไรไม่ให้ตอม ให้กรูทำตามที่กรูรับปากเหอะวะ" มันว่า

ผมสนใจที่จะไปดื้อดากับมัน มันเต็มใจ ผมไม่เคยห้ามสมันได้หากมันเต็มใจจะทำอะไรสักอย่าง ผมล้มตัวลงนอน รู้สึกอุ่นใจดีจัง

มันนั่งเฝ้าคางมองผม อีกมือก็บดยุงไป

"บวชเท่าอายุแม่คืออะไรอ้อย" ผมถาม

"ก็บวชพรรษาเท่าอายุแม่" ผมพยักหน้าก่อนจะหลับตาพริ้ม ไม่รู้สึกเสียใจ หรืออยากร้องไห้เลย ไม่รู้เพราะอะไร

อาจเป็นเพราะได้บอกสิ่งที่มันอยากฟังออกไปแล้วก็เป็นที่ และมันเองก็คงตระหนักดี แค่อายากได้ยินคำนี้ก็แค่นั้น
เพราะว่ามันคงเป็นไปมากกว่านี้ไม่ได้อีกแล้ว เราไม่มีทางเป็นมากกว่าเพื่อน เราแต่งงาน มีลูกกันไม่ได้.....ที่เราทำได้คือรักกันด้วยความรู้สึก
เมื่อในทางปฏิบัติมันจบสิ้นลงตรงค่าสารภาพของผมแล้ว สำหรับมันก็คงจะมาถึงทางตัน
ไปไหนต่อไม่ได้อีกแล้ว.....กรูก็คิดเช่นนั้นเหมือนกันวะอ้อย
ผมยังคงหลับตา สายลมอ่อนพัดผ่านร่างเบาๆ อืม ไม่มียุ่งมากวนใจอีกแล้ว
ผมหลับได้อย่างสบายใจและอุ่นใจที่สุด.....

จากคุณ : เซ็งเป็ด - [11 ก.ย. 49 10:26:57 A:125.25.154.150 X: TicketID:118628]

ความคิดเห็นที่ 99

จริงๆมันไม่ใช่เรื่องเศร้าอะไรหรอกครับ มันก็เหมือนเพื่อนเราคนหนึ่งมาบอกว่าจะบวชสัก 10-20 ปี
อาจแปลกใจบ้างแต่ก็ไม่ได้เศร้าใจอะไรมากมายครับ ตอนแรกๆมีบ้างแต่หลังก็ไม่มีอะไร
ลองคิดในแง่ขอผมนะครับ.....
ผมมีเพื่อนคนหนึ่งที่ผมรักมาก เป็นห่วงมาก ห่วงว่า ถ้าผมไม่อยู่ชีวิตมันจะเป็นไง มันไม่มีเพื่อนที่ไหนเลย มีแต่เพื่อนและทะเล
จะพามันไปทางมืดได้ทุกเมื่อ ญาติพี่น้องก็ไม่สนิท เหมือนไม่มีด้วยซ้ำ แล้วผมก็หวังสารพัด ห่วงว่ามันจะทำงานอะไร มันจะกลับไปเล่นบอลล
ไปกินเหล้า เล่นยาอีกมัย ห่วงว่ามันจะหลงผิดหรือปล่าว ห่วงว่าถ้ามันมีปัญหาใครจะอยู่เคียงข้างมัน.....ถ้าผมยังห่วงแบบนี้
ผมไม่มีทางไปทำงานได้แน่ครับ.....

แต่ว่าวันหนึ่งวันที่ได้รู้ว่ามันจะบวช มันจะมีที่พึ่ง มันจะไม่กลับไปเล่นยา ดินเหล้าติดบอลล ไปยกพวกตีกันอีก ถึงจะบวชไม่สึกก็ไม่เป็นไร
อย่างน้อยผมก็หมดห่วง เหมือนโล่งอกที่จะฝากเพื่อนคนนี้ไว้ใ้ธรรมาสาวพัชร....อย่างน้อยชีวิตมันก็ยังคงดำเนินต่อไปตามครรลองคลองธรรมได้
เพราะฉะนั้น ผมไม่อยากจะให้ใครต้องร้องไห้ละ ครับ น่าจะยินดีกับมันดีกว่านะ

จากคุณ : เซ็งเป็ด - [11 ก.ย. 49 11:29:17 A:125.25.154.150 X: TicketID:118628]

 ความคิดเห็นที่ 107

ระหว่างทาง เราขับรถแวะรับน้ำมันมาด้วย พอมาถึงวัด ผมจอดรถสนิทกำลังจะหันไปถามมันว่า จะทำอะไรต่อ ยังไม่หันจะพูด มันเปิดประตูเดินออกไป ไม่หันมามองผมแม้ตาหางตา ผมเปิดประตูเดินตามไปห่าง มันกับนำเดินมาถึงกุฏิเจ้าอาวาส ผมเดินตามมา พยายามมองสบตามัน จะได้ว่าผมควรทำยังไงต่อ แต่มันไม่เงยหน้ามามองผมเลย ผมนั่งลงที่ม้าหินอ่อน ห่างจากมันเหมือนกัน ก้มหน้าแคะเล็บ.....

ผมรู้สึกเหมือน มันไม่ใช่คนเมื่อวาน มันเกิดอะไรขึ้นอะ ทำไมมันไม่คุยกับผมเหมือนที่คุย ที่เป็น ที่ทำเมื่อวาน วันเดียวนี่คนเราเปลี่ยนได้ขนาดนี้เลยหรอ.....ผมเศร้าอะ

ผมทนนั่งเป็นอากาศธาตุต่อไปไม่ไหวแล้ว ผมพยายามมองตามันหลายครั้ง แต่มันไม่แม้แต่จะขยาดตาแลผมเลยสักครั้งเดียว ผมแค่อยากให้มันรู้แค่นั้นเองว่า "กูนั่งอยู่ตรงนี้นะ กูเป็นเพื่อนเมิงนะเว้ยยยยสาตตต"

ผมลุกขึ้นมาเดินเล่นหลังจากไม่อยากนั่งตรงนั้นอีกแล้ว สุดท้ายไม่มีที่ไปก็มานั่งแกล้วอยู่ที่รถตัวเอง รอแม่.....เมื่อไหร่จะมา.....

จากคุณ : เซ็งเป็ด - [11 ก.ย. 49 11:39:25 A:125.25.154.150 X: TicketID:118628]

 ความคิดเห็นที่ 112

ผมกดโทรศัพท์จะโทรหาแม่ ก็พอดีที่รถพี่เตี้ยเลี้ยงเข้ามาพอดี ผมลุกขึ้นเดินไปรับแม่ ไหว้แม่ ไหว้ ป้า ไหว้ พี่เตี้ย ทักทายนุ่น "ทำไมไม่ไปบวชกันบนดอยเลยวะ" พี่เตี้ยมาถึงก็บ่น

"อ้อยหละลูก" แม่ถาม
ผมชี้ไปที่มันนั่งอยู่ เสียงรถอีกคันตามหลังมา ผมหันไปมอง
พอไอ้อ้อย โห แต่งตัวหล่อเชียววันนี้ ผมแอบยิ้มในใจ ดีใจแทนเพื่อนรักมัน
ผมไหว้พอกับแม่เลี้ยง ทั้งกลุ่มเดินไปที่กุฏิเจ้าอาวาส
เหลือผมนั่งอยู่ที่รถ ใต้ต้นไม้ขามคนเดียว ผมรู้สึกว่าผมเป็นคนนอกยังไงไม่รู้

.....
 ผมนั่งเหม่อ ตามประสาคนไม่มีอะไรจะง้องงๆ

"แฮ่ๆ " ไอ้กล้วย มาทำอะไรตรงนี้วะ

"กล้วยมานั่งนี่มา" ผมหาเพื่อนนั่งคุยด้วย จนปัญญาต้องเป็นเม็งแล้ววะ ไอ้กล้วย สุดท้ายกรูกับเม็งก็ต้องมานั่งคุยกัน

"กินข้าวยัง" ผมถาม มันสายหน้า ยืนเล่นกิ้งไม้ของมันไป

"มานี่มา" ผมดึงตัวมันมานั่งบนตัก มันก็คงเหมือนไอ้ฮ้อยตอนเด็กๆมั้ง ผมคิดในใจ

"แม่ไปไหน" ผมถาม มันสายหน้า สายหน้านี้ไม่รู้ว่ามี หรือว่าไม่รู้ว่าเป็นแม่ หรือยังงี้

"แล้วอยู่วัดกับใคร" ผมถาม

"หลวงตา" อืมมม พุดได้ด้วยแฮะ

ผมนั่งนึกไปเล่นๆ มาที่ไรมันก็อยู่ที่วัดทุกที สงสัยเป็นหลานหลวงตามั้ง แล้วมันไม่เหงาเหรอ วันๆเล่นแต่กับไก่แจ้ กับหมาขี้เรื้อน พุดก็ยังไม่ซัด แล้วมันจะอยู่ยังไงเนี่ยะ นึกแล้วก็สงสาร

"วันนี้กินนมอีกป่าว" ผมถาม มันพยักหน้า

"ปะ" ผมลุกขึ้น จูงมือมัน

"พาพี่ไปซื้อนมหน่อย พี่หิว" เออ หิวจริงๆอะ ผมหันไปมองที่กุฏิ เห็นฮ้อยกำลังกราบพอมัน แม่ผม น้า หลวงตาอยู่ ดอกไม้อยู่ในมือมัน

.....ผมหันหลัง ไอ้กล้วยจูงมือเดินจากไป.....

จากคุณ : เซ็งเป็ด - [11 ก.ย. 49 11:53:14 A:125.25.154.150 X: TicketID:118628]

.....
 วิวแตกถามทางเอา

.....

ผมขับรถพามันกลับวัด เกือบจะ 7 โมงมาถึงวัด ระหว่างทางมันเอาแต่นั่งเงียบ ผมก็ไม่รู้จะพูดอะไรเหมือนกัน รู้สึกเหมือนมันห่างออกไป ทุกที่ทุกที่.....

จากคุณ : เซ็งเป็ด - [11 ก.ย. 49 10:59:08 A:125.25.154.150 X: TicketID:118628]

ข้อความหรือรูปภาพที่ปรากฏในกระทู้ที่ท่านเห็นอยู่นี้ เกิดจากการตั้งกระทู้และถูกส่งขึ้นกระดานข่าวโดยอัตโนมัติจากบุคคลทั่วไป ซึ่ง PANTIP.COM มิได้มีส่วนร่วมรู้เห็น ตรวจสอบ หรือพิสูจน์ข้อเท็จจริงใดๆ ทั้งสิ้น หากท่านพบเห็นข้อความ หรือรูปภาพในกระทู้ที่ไม่เหมาะสม กรุณาแจ้งทีมงานทราบ เพื่อดำเนินการต่อไป

[Pantip-Cafe](#) | [Pantip-TechExchange](#) | [PantipMarket.com](#) | [PanTown.com](#) | [BlogGang.com](#)